

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Tidligere på formiddagen forsøgte jeg at dokumentere, hvorfor det ville være umuligt at forestille sig et samarbejde mellem Enhedslisten og CD i forbindelse med et kommende udspil, og jeg brugte på det tidspunkt argumentet om renationalisering.

Men nu har jeg faktisk fået et endnu bedre argument, og det takker jeg hr. Keld Albrechtsen for. Jeg synes, dagens mest forbløffende konstatering var den om, at man ikke skulle have et internationalt retssystem, fordi man rent faktisk ikke kunne tvinge de store til at gøre noget, som de ikke ville. Dermed gjorde hr. Keld Albrechtsen totalt op med tankegangen om, at man internationalt skal have lov og ret – der skulle være nogle græsrodsbevægelser, eller hvad ved jeg, som man skulle påvirke til at gå i medierne og begynde at lave debat i de enkelte lande.

Jeg vil godt spørge hr. Keld Albrechtsen: Betyder det så også, at man skal lade være med at have retsregler om menneskerettigheder? At man ikke skal have retsregler om GATT? At man ikke skal have retsregler på en lang række andre områder, som vi har det i dag, om flygtninge og hvad ved jeg? For det, hr. Keld Albrechtsen siger, kan jo lige så godt føre til nøjagtig den konklusion, at alt, hvad der hedder international ret, ikke gælder, for der er kun én ting, der tæller, og det er styrken og størrelsen, og er man stor nok, så gør man alligevel, hvad man vil, og derfor skal vi ikke have noget som helst.

Det synes jeg er et utrolig forbløffende verdenssamfund. Hr. Keld Albrechtsen ved måske ikke, at der skete noget i 1989, men i 1989 kom der faktisk nye toner ind i verdenssamfundet, nemlig, at man med den kolde krigs ophør forsøgte at prioritere verdenssamfundet og verdenssamfundets retsregler højere end nationalstaternes futten rundt med hinanden. Men jeg kan forstå, at hr. Keld Albrechtsen ikke har bevæget sig længere end til 1989, og det beklager jeg meget. Jeg synes, at den erkendelse af, at de store altid har ret, for de gør alligevel, hvad de vil, var dog utrolig!

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, der skete i 1989, var, at en stor union faldt fra hinanden, og at det blev muligt at genetablere den nationale selvbestemmelsesret i en række østeuropæiske lande.

Det, hr. Duetoft arbejder for nu, er et unionsprojekt, hvor den nationale selvbestemmelsesret igen skal forsvinde. Det er det meget enkle i det, og det er derfor, vi er modstandere af at opbygge en unionsmagt.

Så stiller hr. Thulesen Dahl det spørgsmål, om man ikke kunne forestille sig, at man kunne have flertalsafgørelser lige netop på dette isole-rede område – og så ser vi bort fra, at de fleste flertalsafgørelser godt nok i praksis går Danmark imod og tvinger os til miljøforringelser her i Danmark – men der kunne altså findes et lille område med flertalsafgørelser.

EU er jo ikke et tagselvord, hvor vi fra Danmarks side kan komme og sige, at vi vil have flertalsafgørelser i de 27 sager, som vi går ind for, men på alle andre områder – fælles militær osv. – skal vi ikke have flertalsafgørelser, dér har vi den nationale selvbestemmelsesret. Så vi bestemmer her i Danmark, hvor der skal være flertalsafgørelser, og det er på de områder, hvor Danmark godt kan lide det, og på alle andre områder har vi vetoret.

Sådan spiller EU-klaveret altså ikke. Det er et illusionsnummer, som hr. Duetoft og hr. Ove Fich og nu søren pjasker mig, havde jeg nær sagt, også hr. Thulesen Dahl har kastet sig ud i. Det fører jo kun til, at vi får mere og mere unionsmagt og flere og flere flertalsafgørelser, der går det danske miljø imod, og at flertalsafgørelser derefter breder sig ud på alle mulige andre områder – for hvordan skal Danmark argumentere imod flertalsafgørelser i f.eks. udenrigspolitikken, når vi så heftigt går ind for dem på de områder, hvor vi selv synes, det er vigtigt?

Enhedslisten er ikke modstander af en international retsorden. Vi tror på en international retsorden mellem frie og selvstændige stater, og det vil vi gerne være med til, men det er en helt anden model end den, alle disse unionstilhængere fører frem her i dag.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har endnu to på talerlisten, og derefter bliver der en pause i forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er enig med hr. Ove Fich i, at man naturligvis altid skal dokumentere, at det er af hensyn til miljøet, når man benytter miljøgarantien. Men det hænger ikke sammen med det, hr. Ove Fich siger i sin næste sætning, nemlig, at når man så vedtager fælles standarder, må man